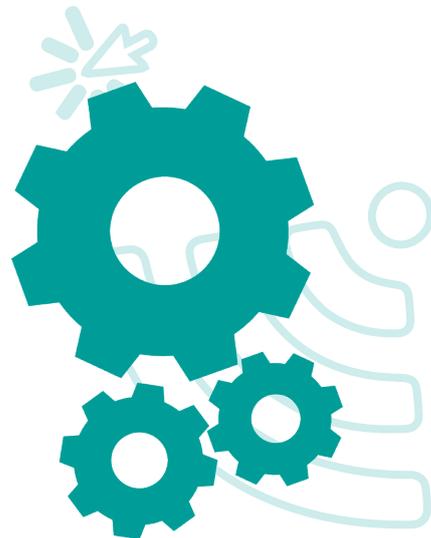

Ενότητα 1: Δημιουργική Σκέψη και εκμάθηση της μάθησης

Εισαγωγή

Οι τεχνολογικές και κοινωνικές αλλαγές σε όλους τους τομείς των ανθρώπινων δραστηριοτήτων αναγκάζουν την πλειονότητα των ενηλίκων σε συνεχή μάθηση. Η διά βίου μάθηση είναι σημαντική σήμερα και θα είναι ακόμη πιο σημαντική στο μέλλον.

Στις δουλειές μας, προσαρμόζομαστε συνεχώς καθώς όλο και περισσότερο χαρτί αντικαθίσταται από την τεχνολογία. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας που ζήσαμε, **COVID-19**, αναγκαστήκαμε να ξεπεράσουμε διάφορους περιορισμούς, ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις, η εργασία δεν σταμάτησε αλλά προσαρμόστηκε στην τηλεργασία. Σε αυτό το σημείο πολλοί από εμάς αναγνώρισαν τις αδυναμίες μας στη χρήση των ψηφιακών εργαλείων.

Είναι λοιπόν μια καλή στιγμή να ενημερωθούμε και να κάνουμε την τεχνολογία σύμμαχό μας!

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

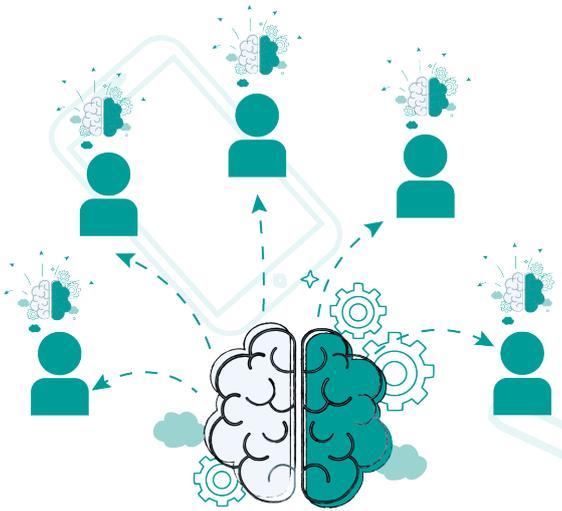
**Carry
on-line**

1.1 Εννοιολόγηση της δημιουργικής σκέψης.

Τι είναι η δημιουργικότητα;

Η έννοια της δημιουργικότητας, συνοπτικά, και όπως επισημαίνει ο Eulalio Ferrer, είναι να έχεις τη δύναμη να δημιουργείς. Και η δημιουργία είναι η ικανότητα να κάνεις κάτι να υπάρχει εκεί που δεν υπήρχε πριν.

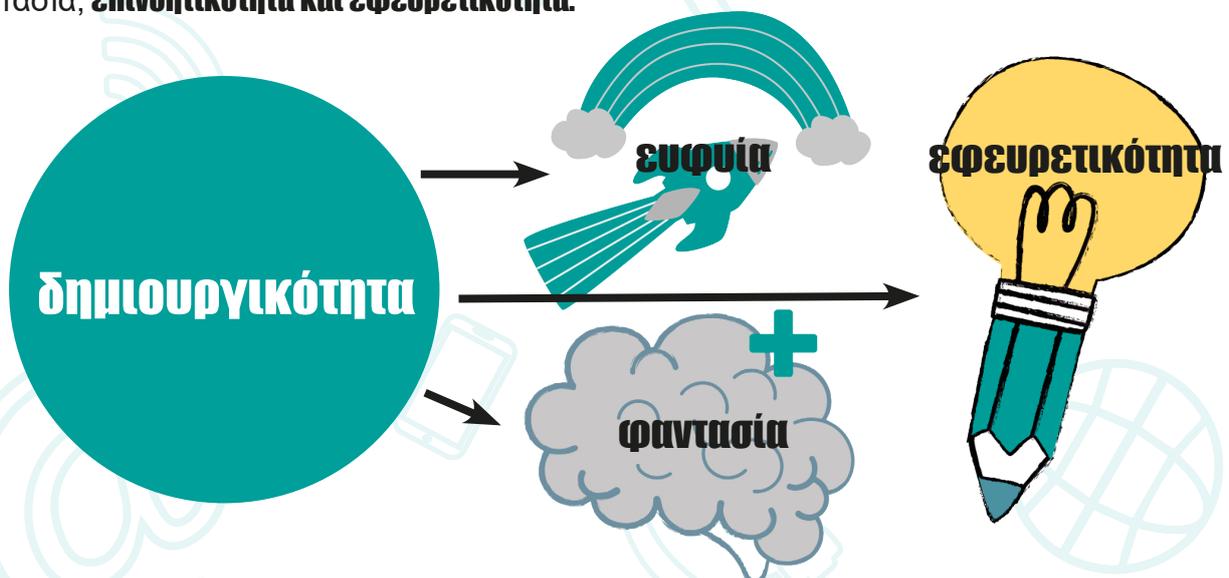
Η δημιουργικότητα είναι μια βασική ικανότητα του ανθρώπου που μας επιτρέπει να αναπτύσσουμε ή να βελτιώνουμε ιδέες, προϊόντα, υπηρεσίες ή να επιλύουμε προβλήματα.

Σύμφωνα με τον ίδιο τον Ferrer, η δημιουργική πράξη συμμορφώνεται με την αρχή της διπλής γένεσης: αυτό που δημιουργείται γεννιέται πρώτα στο κεφάλι μας και στη συνέχεια, μέσω κάποιας διαμεσολαβητικής διαδικασίας, αναδύεται στην πραγματικότητα.

Έχουμε την τάση να συσχετίζουμε αυτή την έννοια σχεδόν αποκλειστικά με κάθε καλλιτεχνική κατάσταση, αλλά η δημιουργικότητα δεν είναι αποκλειστικό στοιχείο της τέχνης. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η δημιουργικότητα εκδηλώνεται στην καθημερινή ζωή κάθε ανθρώπου και μπορεί να εμφανιστεί τη στιγμή που αποφασίζει πώς θα τακτοποιήσει ένα ράφι ή θα λύσει ένα πρόβλημα στο χώρο εργασίας.

Είναι βολικό να διακρίνουμε από τη δημιουργικότητα τρεις έννοιες που τείνουν να συγχέονται: φαντασία, **επινοητικότητα** και **εφευρετικότητα**.

- ◇ **Η πρώτη** αφορά την αναπαράσταση στο μυαλό κάτι που δεν υπάρχει ή δεν υφίσταται.
- ◇ **Η δεύτερη** σχετίζεται με την ικανότητα εφεύρεσης.
- ◇ **Η τρίτη** συνίσταται στην εξεύρεση ενός τρόπου για να γίνουν πραγματικά ή αληθινά πράγματα που δεν είναι υπαρκτά ή δεν υπάρχουν.

Η σκέψη, η έκφραση και η πράξη είναι τα στοιχεία που τρέφουν αντίστοιχα καθεμία από αυτές τις λέξεις (Ferrer). Όλα αυτά αποτελούν διαστάσεις της δημιουργικότητας.

Ο Vigotski (1999), ένας από τους πρώτους ψυχολόγους που θεωρητικοποίησε τη δημιουργικότητα, υποστηρίζει ότι η δημιουργικότητα προκύπτει χάρη στη συνεχή μεταμόρφωση του περιβάλλοντος στο οποίο ζει ο άνθρωπος. “Αν η ζωή που τον περιβάλλει δεν θέτει καθήκοντα στον άνθρωπο, αν οι αντιδράσεις που έχει συνηθίσει και κληροδοτήσει τον εξισορροπούν πλήρως με τον περιβάλλοντα κόσμο, τότε δεν υπάρχει βάση για να αναδυθεί η δημιουργία. Ένα ον πλήρως προσαρμοσμένο στον περιβάλλοντα

κόσμο δεν θα μπορούσε να επιθυμήσει τίποτα, δεν θα μπορούσε να επιδιώξει τίποτα και, φυσικά, δεν θα μπορούσε να δημιουργήσει τίποτα. Γι’ αυτό η βάση της δημιουργίας διαμορφώνεται πάντα από τη δυσπροσαρμογή από την οποία προκύπτουν οι ανάγκες, οι προσδοκίες και οι επιθυμίες” (Vigotski, 1999).

Αν και η δημιουργικότητα είναι έμφυτη στον άνθρωπο, είναι μια ικανότητα που αναπτύσσεται και υπάρχουν διαφορετικές μεθοδολογίες για την επίτευξή της. Στον τομέα μας, ο θεατρικός αυτοσχεδιασμός είναι μια τεχνική που βοηθά στην εκπαίδευση της δημιουργικότητας. Οι ηθοποιοί του θεατρικού αυτοσχεδιασμού, δουλεύουν από την αρχή έννοιες που σχετίζονται με αυτόν: ακρόαση, αποδοχή, αυθορμητισμός, αντιμετώπιση του απροσδόκητου, καθώς και άλλα. Η τεχνική του αυτοσχεδιασμού παρέχει στο άτομο που την εξασκεί διάφορα εργαλεία, τα οποία μπορούν αργότερα να εξωτερικευτούν στην καθημερινή του ζωή.

Όπως κάθε τεχνική, είναι απαραίτητο να εξασκείται συνεχώς και, με τον τρόπο αυτό, τα αποτελέσματα παρουσιάζουν ένα υψηλότερο επίπεδο φαντασίας, λόγω της στενής σχέσης της με τη δημιουργική διαδικασία που θα δούμε παρακάτω.

Είδη δημιουργικότητας

1. Μιμητική δημιουργικότητα

Παίρνοντας μια υπάρχουσα ιδέα, αντιγράφοντάς την και προσαρμόζοντάς την στις ανάγκες της στιγμής, σε αυτό που αναζητείται ή πρέπει να λυθεί.

2. Διχοτομική δημιουργικότητα

Μέρος πολλών ιδεών ή σκέψεων που μπορεί να έχουν ή να μην έχουν νόημα. Το κλειδί είναι η ικανότητα να ταξινομηθούν, να αναγνωριστούν και να καταταχθούν όλες αυτές οι ιδέες ώστε να προκύψει μια εντελώς νέα και καινοτόμος ιδέα.

3. Αναλογική δημιουργικότητα

Εντοπισμός ομοιοτήτων μεταξύ πραγμάτων που είναι εντελώς διαφορετικά. Μας επιτρέπει να συγκρίνουμε

και να συσχετίζουμε ανόμοιες ιδέες για να βρούμε μια νέα λύση, ειδικά όταν αντιμετωπίζουμε άγνωστα προβλήματα.

4. Αφηγηματική δημιουργικότητα

Ικανότητα αφήγησης και δημιουργίας ιστοριών με ευκολία και αυτοπεποίθηση. Περιλαμβάνει τη φαντασία για τη δημιουργία ενός κόσμου με διαφορετικές ιστορίες και χαρακτήρες που οι άλλοι μπορούν να κατανοήσουν και να αντιληφθούν το μήνυμα κάθε πλοκής.

5. Διασθητική δημιουργικότητα

Σε αυτόν τον τύπο δημιουργικότητας, η φαντασία γίνεται πιο παραγωγική, οι ιδέες γεννιούνται με εύκολο τρόπο και χωρίς να επηρεάζονται από υπάρχουσες ιδέες ή εξωτερικές καταστάσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις η πρακτική της γιόγκα ή του διαλογισμού διευκολύνει αυτή τη διαδικασία, οι άνθρωποι καταφέρνουν να αποσυνδέσουν το μυαλό και νέες ιδέες αρχίζουν να αναδύονται.

Στον θεατρικό αυτοσχεδιασμό, αν και η κύρια δημιουργικότητα που δουλεύεται είναι η αφήγηση, δεν είναι η μόνη, αφού μέσω των ασκήσεων που προτείνονται στις εκπαιδεύσεις, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο δουλεύονται και οι υπόλοιπες δημιουργικότητες.

Σημασία της δημιουργικότητας στην προσωπική ανάπτυξη.

Η δημιουργικότητα στην προσωπική ανάπτυξη συνδυάζει την εμπειρία του ατόμου με τις πληροφορίες που λαμβάνει από το εξωτερικό, δημιουργώντας ένα μοναδικό άτομο, με έναν ανεξάρτητο τρόπο ύπαρξης.

Ένα άτομο που εκπαιδεύει τη δημιουργικότητά του έχει τα απαραίτητα εργαλεία για να δημιουργεί, να καινοτομεί και να δίνει λύσεις όχι μόνο σε σύνθετα ζητήματα, αλλά και σε δικά του προσωπικά και καθημερινά ζητήματα.

Η δημιουργικότητα, από την άποψη της προσωπικής ανάπτυξης, δημιουργεί ανθρώπους ικανούς να σκέφτονται μόνοι τους, που μπορούν να δημιουργούν, αντί να παράγουν ή να αναπαράγουν. Άνθρωποι που εκμεταλλεύονται ό,τι ξεχωριστό έχουν πάνω τους, που ξέρουν πώς να αξιοποιούν στο έπακρο τις εμπειρίες τους, τις αξίες και τις ιδέες τους (lamenteesmaravillosa.com).

Η εκπαίδευση θεατρικού αυτοσχεδιασμού, όπου η ανάπτυξη της δημιουργικότητας είναι θεμελιώδης μαζί με άλλες έννοιες, τους επιτρέπει να ανακαλύψουν άγνωστα χαρακτηριστικά του εαυτού τους και να εκπαιδεύσουν δεξιότητες που μπορούν να εφαρμόσουν τόσο σε προσωπικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο.

Τι είναι η δημιουργική σκέψη;

Ο τρόπος επεξεργασίας πληροφοριών για την εξεύρεση πρωτότυπων λύσεων σε νέες προκλήσεις στη ζωή.

Όπως έχουμε ήδη επισημάνει νωρίτερα σε αυτό το έγγραφο, όλοι οι άνθρωποι έχουν την ικανότητα να είναι δημιουργικοί, αν και σε ορισμένα άτομα, αυτή η έννοια είναι πιο ανεπτυγμένη. Αλλά όπως έχουμε ήδη αναφέρει, η δημιουργικότητα μπορεί να εκπαιδευτεί.

Σε γενικές γραμμές, οι άνθρωποι τείνουν να χρησιμοποιούν συμβατικούς συλλογισμούς. Είμαστε ήδη εξοικειωμένοι με τρόπους δράσης, με βάση προηγούμενες εμπειρίες ή πληροφορίες που

λαμβάνουμε από τρίτους. Υπάρχει όμως, και πάνω σε αυτό λειτουργεί η δημιουργικότητα, ένα άπειρο φάσμα νέων εναλλακτικών λύσεων που σπάνια εξερευνούμε, λόγω της άνεσης που μας προσφέρει το να βαδίζουμε στο γνωστό μονοπάτι.

Όμως η πραγματικότητα είναι ότι οι λύσεις που γνωρίζουμε καλά δεν λύνουν πάντα επαρκώς το πρόβλημα ή τη νέα κατάσταση που αντιμετωπίζουμε. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να εκπαιδεύσουμε τη δημιουργική σκέψη για να βρούμε νέες λύσεις στα δεδομένα προβλήματα. Όπως λέει και το ρητό (που αποδίδεται ευρέως στον Άλμπερτ Αϊνστάιν): **“Αν ψάχνεις για διαφορετικά αποτελέσματα, μην κάνεις πάντα το ίδιο πράγμα”**.

<https://www.youtube.com/watch?v=MFzDaBzBIL0>

Στο επόμενο βίντεο μπορούμε να δούμε με πρακτικό τρόπο πώς λειτουργεί η σκέψη και η μάθησή μας.

<https://www.youtube.com/watch?v=MFzDaBzBIL0>

Τούτου λεχθέντος, πρέπει να δουλέψουμε το μυαλό μας και να αναπτύξουμε το δημιουργικό πνεύμα, έτσι ώστε ο εγκέφαλός μας να είναι ανοιχτός σε νέα μάθηση. Με αυτόν τον τρόπο μαθαίνουμε πώς να μαθαίνουμε.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

<https://www.youtube.com/watch?v=8IHgzYMhffA>

1.2 Μαθαίνοντας να μαθαίνουμε

Η εκμάθηση της μάθησης είναι περισσότερο μια στάση. Ο εκπαιδευόμενος πρέπει να είναι πρόθυμος να μάθει και για να το κάνει αυτό πρέπει να ακολουθήσει τις γνώσεις του με τον τρόπο που του ταιριάζει καλύτερα. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει ένας μόνο τρόπος για να επιτευχθεί η γνώση, αλλά αρκετές διαδικασίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη μάθηση.

Η ανάγκη να μάθουμε πώς να μαθαίνουμε συχνά προκύπτει ταυτόχρονα με καταστάσεις που μας οδηγούν σε ένα συγκεκριμένο πρόβλημα, το οποίο θέτει τις ικανότητές μας σε δοκιμασία. Από αυτές αναδύεται η ικανότητα ανάπτυξης της μάθησης, της γνώσης, της κριτικής σκέψης και πολλών άλλων δεξιοτήτων απαραίτητων για οποιαδήποτε μελλοντική κατάσταση, είτε επαγγελματική είτε εκπαιδευτική.

Για παράδειγμα, αυτό συνέβη καθ' όλη τη διάρκεια της πανδημίας (Covid19) όταν ο κόσμος αναγκάστηκε να καταφύγει στην τηλεργασία. Μόνο τότε πολλοί άνθρωποι συνειδητοποίησαν πόσο δύσκολο ήταν για αυτούς να χρησιμοποιήσουν τις νέες τεχνολογίες, επειδή στην καθημερινή τους ζωή δεν ήταν φυσιολογικό να χρειαστεί να τις χρησιμοποιούν. Μόνο όταν έφυγαν από τη ζώνη άνεσής τους, τη ρουτίνα τους, εντόπισαν τα κενά τους σε σχέση με αυτό το θέμα. Υπήρχε τότε μεγάλη ανάγκη για προσαρμογή και νέα μάθηση.

Οι σύγχρονες προκλήσεις εγείρουν μεγάλες απαιτήσεις για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους: μάθηση για μάθηση ή ανάπτυξη ικανοτήτων μάθησης για μάθηση προκειμένου να μαθαίνουν ταχύτερα και πιο αποτελεσματικά, χρησιμοποιώντας νεότερες μεθόδους μάθησης, αποκτώντας νέες δεξιότητες διαμορφώνοντας στάσεις, εφαρμόζοντας αποτελεσματικά τις καινοτομίες στην πράξη και αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τα αποτελέσματα της μάθησης.

Εν κατακλείδι, **η δια βίου μάθηση είναι θεμελιώδης:**

- **Να μαθαίνεις κάτι για όλη σου τη ζωή,**

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- **Αναστοχάζεσαι για πράγματα,**
- **Να μιλάς για διάφορα πράγματα,**
- **Βοηθά στην αφομοίωση νέων πραγμάτων και στη λήψη πληροφοριών.**

Η μάθηση είναι ανάπτυξη, αν κάποιος δεν μαθαίνει, αυτή η διαδικασία ανάπτυξης σταματά! Το να μαθαίνεις να μαθαίνεις είναι μια διαδικασία ανάπτυξης. Αν κάποιος-α σταματά να μαθαίνει, τότε σταματά και η διαδικασία ανάπτυξης. Το να μαθαίνεις να μαθαίνεις σημαίνει να βρίσκεις τη θέληση και το κίνητρο για μάθηση. Σημαίνει την ικανότητα να σχεδιάζεις τις δράσεις- να βρίσκεις κίνητρα για μάθηση- την ικανότητα να θυμάσαι τι έχεις μάθει και να το χρησιμοποιείς- να είσαι αυτοκαθοδηγούμενος μαθητής.

Τα αποτελέσματα και η θετική ανατροφοδότηση ενθαρρύνουν τον μαθητή να μαθαίνει αλλά και να διδάσκεται από τα λάθη. Σημαντική είναι η δυνατότητα σύνδεσης μεταξύ νέας και υπάρχουσας γνώσης - σωστός συγχρονισμός.

Τι είναι το σχέδιο μάθησης;

Είναι ένα σενάριο όπου τα περιεχόμενα συσχετίζονται με τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν, περιγράφοντας μεθόδους και τεχνικές για την επίτευξη των στόχων.

Πώς να καταρτίσετε ένα σχέδιο εκμάθησης;

Μπορεί να φαίνεται εύκολο να καθοριστούν οι ιδέες για τη σύνθεση ενός σχεδίου εκμάθησης, ωστόσο, όταν έρθει η ώρα να οργανωθεί το σχέδιο αρχίζουν να προκύπτουν αμφιβολίες.

Υπάρχουν διάφορες μεθοδολογίες για τη δημιουργία ενός σχεδίου εκμάθησης, οπότε θα πρέπει να επιλέξετε αυτή που ταιριάζει καλύτερα στην πραγματικότητά σας.

Τι θέλω να μάθω;	Πώς θέλω να το μάθω;	Ποιος μπορεί να με βοηθήσει να το πετύχω;	Πότε σκοπεύω να το κάνω;	Με ποιες βασικές ικανότητες συνδέονται περισσότερο;

Κατά τη σύνταξη του σχεδίου εκμάθησής σας, εξετάστε τις ακόλουθες ερωτήσεις: “τι”, “για τι”, “πώς” και “με τι”. Έχοντας απαντήσει σε αυτά τα ερωτήματα, θα έχετε υλικό για να συνθέσετε κάθε στάδιο του σχεδίου σας: περιεχόμενο, στόχους, μεθοδολογίες και μέσα αξιολόγησης.

Βοηθά αν ο ενήλικας χρησιμοποιεί ένα ψηφιακό εργαλείο για να καταρτίσει το σχέδιό του, καθώς με αυτόν τον τρόπο εκπαιδεύει τις γνώσεις του σε ένα ψηφιακό εργαλείο την ίδια στιγμή που σχεδιάζει την επόμενη εκμάθηση.

Η δημιουργία ενός σχεδίου μάθησης μας βοηθά να εντοπίσουμε τις δυσκολίες μας, να καθορίσουμε προτεραιότητες και στρατηγικές για την αντιμετώπισή τους. Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να επιτύχουμε καλύτερα αποτελέσματα.

1.3. Ψηφιακές Δεξιότητες

Σήμερα, υπάρχουν λίγες θέσεις εργασίας όπου δεν χρειάζεται να ασχοληθούμε με τον ψηφιακό κόσμο, οπότε υπάρχει μεγάλη ανάγκη να καταπολεμηθεί η αντίσταση που εξακολουθούν να έχουν πολλοί άνθρωποι. Η επιτυχία κάθε επιχείρησης συνδέεται με την ικανότητα των εργαζομένων να γνωρίζουν πώς να αντιμετωπίζουν τις τεχνολογίες και να τις χρησιμοποιούν προς όφελός τους. Σε αυτό το σημείο υπεισέρχονται οι ψηφιακές δεξιότητες.

Για να είστε επιτυχημένοι στο επαγγελματικό περιβάλλον, είναι απαραίτητο να έχετε ψηφιακές δεξιότητες. Και αυτό γιατί είναι αυτές που θα διευκολύνουν τη συνεχή εξέλιξη, καθώς και την προσαρμογή σε διαφορετικές πραγματικότητες, όπως για παράδειγμα η ανάγκη για τηλεργασία.

Η τεχνολογική επανάσταση δημιουργεί νέα επαγγέλματα και οι εργαζόμενοι χρειάζονται ψηφιακές δεξιότητες για να μην μείνουν πίσω. Το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop) προβλέπει ότι στο εγγύς μέλλον, το 90% των κενών θέσεων εργασίας στην Ευρώπη θα απαιτούν κάποιο είδος ψηφιακής γνώσης.

Η ψηφιακή επάρκεια δεν αφορά μόνο την εκμάθηση του τρόπου χρήσης ενός συγκεκριμένου προγράμματος. Σημαίνει να έχετε ένα σύνολο δεξιοτήτων και στάσεων που επιτρέπουν την εύκολη αντιμετώπιση διαφόρων συσκευών, συστημάτων και ψηφιακών πλατφορμών. Αυτό γίνεται έτσι ώστε κάθε άτομο να έχει μεγαλύτερη αυτονομία και ευελιξία, είτε στην εργασία είτε ακόμα και στην προσωπική του ζωή.

Η αγορά εργασίας απαιτεί ψηφιακές δεξιότητες και εργαζόμενους που κατέχουν, εκτός από άλλες γλώσσες ή την ακαδημαϊκή τους ειδικότητα, τα απαραίτητα εργαλεία για να αναπτύσσονται με ευχέρεια στην τεχνολογική εποχή. Μιλάμε για γνώσεις σχετικά με ηλεκτρονικές συσκευές, δίκτυα, ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, συστήματα επικοινωνίας ή ανάλυση δεδομένων, μεταξύ άλλων.

Έτσι, οι ψηφιακές δεξιότητες χωρίζονται σε διάφορους τομείς τους οποίους μπορείτε να ελέγξετε εδώ:

<https://padlet.com/filipal24/Bookmarks>

padlet

filipal24 • 1m

Favoritos

Criado com uma piscada e um sorriso

Digital Skills

incode2030.gov.pt

Portugal INCoDe.2030

Technological devices;
Information literacy;
Communication and citizenship;
Content creation;
Security and privacy;
Development of solutions.

Technological devices:

- To be able to differentiate technological devices and their different components.

Information literacy:

- Knowing how to search for, manage and analyse digital information. This requires an understanding of search logic and an ability to distinguish what information is truly relevant. This will enable saving a company's resources.

Communication and citizenship:

- Understanding the different channels of communication so that there is an effective interaction with the client. This interaction takes place from the moment the request for information is made to the post-sales support. On the other hand, so that the collaboration with the other members of the team is also the most efficient.

Development of solutions:

- More important than analysing information is knowing how to interpret it critically. This will allow you to identify needs and possible problems in the digital environment and develop strategies to solve them.

Content creation:

- Using the various platforms and tools to create, modify, manage and share content in different formats (text, image, audio, video, etc.) in a digital environment. It is also important to recognise intellectual property rights and licences to use content produced by others.

Security and privacy:

- Understanding what threats companies face in the digital environment and knowing how to prevent possible failures, controlling access to private and sensitive information.

Το εργαλείο που μόλις χρησιμοποιήσαμε για να εξετάσουμε τους κύριους τομείς των ψηφιακών δεξιοτήτων είναι το Padlet.

Οι πιο περιζήτητες ψηφιακές δεξιότητες στον κόσμο της εργασίας είναι:

- ☀ **Κυβερνοασφάλεια,**
- ☀ **Εξυπηρέτηση πελατών,**
- ☀ **Τοποθέτηση διαδίκτυο,**
- ☀ **Μάρκετινγκ,**
- ☀ **Ειδικό λογισμικό,**
- ☀ **Κοινωνική δικτύωση,**

- ☀ **Ψηφιακή επεξεργασία εικόνας και βίντεο,**
- ☀ **Τεχνολογία νέφους και ηλεκτρονικό εμπόριο.**

Έχετε ακούσει για την τεχνολογία νέφους και το ηλεκτρονικό εμπόριο;

Η τεχνολογία νέφους και το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν είναι πολύ παλιά ψηφιακά εργαλεία. Και οι δύο εμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 2000, κερδίζοντας φήμη με την εξέλιξη του διαδικτύου και σήμερα, ακόμη και χωρίς να το συνειδητοποιούμε, βρίσκονται στην καθημερινή μας ζωή όταν σερφάρουμε στο διαδίκτυο.

Το υπολογιστικό νέφος είναι η τεχνολογία που χρησιμοποιεί μεγάλες απομακρυσμένες δομές για την αποθήκευση δεδομένων, την εκτέλεση έργων και τη συντήρηση εταιρικών συστημάτων σε διάφορες κλίμακες μέσω της συνδεσιμότητας στο διαδίκτυο. Μπορεί να είναι οτιδήποτε, από λογισμικό στο οποίο έχετε πρόσβαση μέσω μιας διεύθυνσης, όπως για παράδειγμα το gmail.com.

Στην επόμενη υποενότητα μπορούμε να δούμε πώς να μάθουμε να μαθαίνουμε σε διάφορα θέματα, συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών δεξιοτήτων.

Βιβλιογραφία

Ferrer, E. (s.f.) El Proceso Creativo. Recuperado de:

<http://segmento.itam.mx/Administrador/Uploader/material/El%20Proceso%20Creativo.PDF>

Frías, R. (2021, agosto 22) La importancia de la impro en el desarrollo personal. [Vídeo].

Recuperado de: https://www.youtube.com/watch?v=V5mGIOa_4eY&list=PLqjqEtvClgh3Ib5CqVCVoXT7uo5N45Zl

Johnstone, K. (1990). IMPRO. La improvisación y el teatro.

Kohan, S. (2004). Los secretos de la creatividad.

Institute of Design at Stanford. (s.f.). Guía del proceso creativo. Recuperado de:

<https://repositorio.uesiglo21.edu.ar/bitstream/handle/ues21/14439/GU%c3%8da%20DEL%20PROCESO%20CREATIVO.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Medina Díaz, A. P., Tarazona Mendez, V. D. (2013). La improvisación teatral y el proceso creativo. Recuperado de:

<http://repositorio.pedagogica.edu.co/bitstream/handle/20.500.12209/1243/TE-11100.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

La Universidad de Internet (UNIR). (s.f.). Pensamiento creativo: características y maneras de potenciarlo. Psicología y Mente. Recuperado de:

<https://psicologiaymente.com/inteligencia/pensamiento-creativo>

La Universidad de Internet (UNIR). (s.f.). Tipos de creatividad: cuáles existen,

características e importancia. Recuperado de: <https://ecuador.unir.net/actualidad-unir/tipos-creatividad/>

Rodríguez, M. (2018) La importancia de la creatividad en el desarrollo personal.

Recuperado de:

<https://lamenteesmaravillosa.com/la-importancia-de-la-creatividad-en-el-desarrollo-personal/>

Vigotsky, L.S. (1999). Imaginación y creación en la edad infantil.

Wallas, G. (1926). The Art of thought.

